

നാലുകാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് നിർമ്മോഹിയാകൂ

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ തന്റെ കമലാസനധാരികളായ സർവ്വകുട്ടികളെയും കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കമലാസനം ബ്രാഹ്മണാത്മാക്കളുടെ ശ്രേഷ്ഠ സ്ഥിതിയുടെ അടയാളമാണ്. ആസനം അർത്ഥം ഇരിക്കുവാനുള്ള ഒരു സാധനമാണ്. ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കൾ കമലപുഷ്പത്തിന്റെ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതിനാലാണ് കമലാസനധാരി എന്ന് പറയുന്നത്. എങ്ങനെ ബ്രാഹ്മണ സൊ ദേവതയാകുന്നുവോ, അതുപോലെ ആസനധാരി സൊ സിംഹാസനധാരിയാകുന്നു. എത്രത്തോളം സമയം വളരെക്കാലത്തേക്ക് അഥവാ അല്പകാലത്തേക്ക് കമലാസനധാരിയാകുന്നുോ, അത്രത്തോളം കാലം വളരെക്കാലത്തേക്ക് അഥവാ അല്പകാലത്തേക്ക് സിംഹാസനധാരിയാകുന്നു. കമലാസനം വിശേഷിച്ചും ബ്രഹ്മാബാബയ്ക്കു സമാനം അതിപ്രിയങ്കരവും അതി നിർമ്മോഹിയുമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുവാനുള്ള അടയാളമാണ്. താങ്കൾ ബ്രാഹ്മണകുട്ടികൾ അച്ഛനെ അനുകരിക്കുന്നവരാണ്, അതിനാൽ ബാബയ്ക്കു സമാനം കമലാസനധാരിയാണ്. നിർമ്മോഹി സ്ഥിതിയുടെ അടയാളമാണ് - അവർ ബാബയ്ക്കും പരിവാരത്തിലുള്ള സർവ്വർക്കും അതി പ്രിയപ്പെട്ടതായിരിക്കും. നിർമ്മോഹി അർത്ഥം നാലു കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും നിർമ്മോഹി.

(1) തന്റെ ദേഹഭാരത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ടത്. എങ്ങനെയാണോ സാധാരണ ലോകത്തിലെ ആത്മാക്കൾക്ക് നടക്കുമ്പോഴും കറങ്ങുമ്പോഴും ഓരോ കർമ്മം ചെയ്യുമ്പോഴും സ്വതവേ സദാ ദേഹീക ഭാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നുവോ, ഞാൻ ദേഹമാണെന്ന ബോധത്തിലേക്ക് വരാൻ പ്രയത്നിക്കേണ്ടതായ ആവശ്യമില്ല, ആഗ്രഹിക്കാതെ തന്നെ സദാ സ്മൃതിയുണ്ടാകുന്നു. എങ്ങനെയാണോ അജ്ഞാനികൾ ആത്മാഭിമാനി സ്ഥിതിയിൽ നിന്നും വേറിട്ടിരിക്കുന്നത്, അതുപോലെ കമലാസനധാരി ബ്രാഹ്മണാത്മാക്കൾ ദേഹഭാരത്തിൽ നിന്നും സ്വതവേ ഇതുപോലെ നിർമ്മോഹിയായിരിക്കണം. ആത്മാഭിമാനികൾ തന്നെയായിരിക്കണം. ശരീരത്തിന്റെ ഭാരം തന്നിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടരുത്. എങ്ങനെയാണോ ബ്രഹ്മാബാബയിൽ കണ്ടത്, നടക്കുമ്പോഴും കറങ്ങുമ്പോഴും ഫരിസ്താ സ്വരൂപം അഥവാ ദേവതാസ്വരൂപം സ്വതവേ സ്മൃതിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതുപോലെ സ്വാഭാവികമായും ദേഹിഅഭിമാനി സ്ഥിതി സ്വതവേ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത്, ദേഹഭാരത്തിൽ നിന്നും നിർമ്മോഹി. അങ്ങനെ ആരാണോ ദേഹഭാരത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ടിരിക്കുന്നത്, അവർക്കു മാത്രമേ പരമാത്മാവിന് പ്രിയപ്പെട്ടതായി മാറുവാൻ സാധിക്കൂ.

(2) ഈ ദേഹത്തിന്റെ സർവ്വസംബന്ധങ്ങളും, ദൃഷ്ടി, വൃത്തി, കൃതിയിൽ നിന്നും നിർമ്മോഹി. ദേഹീക സംബന്ധത്തെ കണ്ടുകൊണ്ടും, സ്വതവേ തന്നെ ആത്മീയ സംബന്ധം സ്മൃതിയിലേക്ക് വരണം. അതിനാലാണ്, ദീപാവലിക്കു ശേഷം ഭയ്യോ ദുജ് ആഘോഷിക്കുന്നത്. എപ്പോഴാണോ തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രമാകുന്നത്, മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന അവിനാശി ദീപമായിത്തീരുന്നത്, അപ്പോഴേ ഭായി-ഭായി സംബന്ധമാകുന്നത്. ആത്മീയ സംബന്ധത്തിൽ ഭായി-ഭായി (സഹോദരന്മാർ) എന്നും, സാകാര ബ്രഹ്മാവംശി ബ്രാഹ്മണന്റെ സംബന്ധത്തിൽ സഹോദരി-സഹോദരന്റെ ശ്രേഷ്ഠവും ശുദ്ധവുമായ സംബന്ധവും സ്വതവേ സ്മൃതിയിൽ ഉണ്ടാകണം. അപ്പോൾ നിർമ്മോഹി അർത്ഥം ദേഹവും ദേഹീക സംബന്ധത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ടത്.

(3) ദേഹത്തിന്റെ വിനാശി പദാർത്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും നിർമ്മോഹി. അഥവാ ഏതെങ്കിലും പദാർത്ഥം തന്റെ കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളെ ചഞ്ചലപ്പെടുത്തുന്നു എങ്കിൽ അതായത് ആസക്തി ഉത്പന്നമാകുന്നു എങ്കിൽ അതിനെ നിർമ്മോഹി എന്ന് പറയില്ല. സംബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും പിന്നെയും വേറിടാൻ സഹജമാണ്, സർവ്വ പദാർത്ഥങ്ങളുടെയും ആസക്തിയിൽ നിന്നും നിർമ്മോഹിയാകണം - അനാസക്തരാകുന്നതിൽ റോയൽ രൂപത്തിന്റെ ആസക്തിയുണ്ടാകുന്നു. കേൾപ്പിച്ചല്ലോ ആസക്തിയുടെ റോയൽ രൂപമാണ് ഇച്ഛ. ഈ ഇച്ഛയുടെ സൂക്ഷ്മരൂപമാണ് നല്ലതായി തോന്നുക. ഇച്ഛയില്ല എന്നാൽ നല്ലതായി തോന്നുന്നു, ഈ സൂക്ഷ്മ രൂപം നല്ലത് എന്നു തോന്നിക്കുന്നതിനു പകരം ഇച്ഛയുടെ രൂപമെടുക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഇതിനെ നല്ല രീതിയിൽ പരിശോധിക്കൂ, ഈ പദാർത്ഥങ്ങളിൽ അതായത് അല്പകാലത്തെ സുഖത്തിന്റെ സാധനങ്ങളിൽ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നില്ലല്ലോ? ഏതെങ്കിലും സാധനം സമയത്തിനനുസരിച്ച് പ്രാപ്തമായില്ലെങ്കിൽ, സഹജ സാധന അഥവാ സഹജയോഗത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇളകുന്നില്ലല്ലോ? ഏതെങ്കിലും സാധനത്തിൽ വശപ്പെട്ട്, ശീലങ്ങളിൽപ്പെട്ട് ദുർബലരാകുന്നില്ലല്ലോ? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ പദാർത്ഥങ്ങളെല്ലാം തന്നെ പ്രകൃതിയുടേതാണ്. അപ്പോൾ താങ്കൾ പ്രകൃതിജീത് അർത്ഥം പ്രകൃതിയുടെ ആധാരത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ട കമലാസനധാരി ബ്രാഹ്മണരാണ്. മായാജീത്തിനെപ്പോലും പ്രകൃതിജീത്തുമാണ്. മായാജീത്താകുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ, മായയും ഇടയ്ക്കിടെ ഭിന്ന-ഭിന്ന രൂപങ്ങളിൽ ട്രയൽ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും, എന്റെ കൂട്ടുകാരൻ മായാജീത്താകുന്നുണ്ടല്ലോ അപ്പോൾ ഭിന്ന-ഭിന്ന പരീക്ഷണങ്ങളും എടുക്കുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ പരീക്ഷയാണ്, സാധനങ്ങളിലൂടെ താങ്കളെല്ലാവരെയും ചഞ്ചലതയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരിക. ഉദാഹരണത്തിനായി വെള്ളം - വെള്ളത്തിന്റെ പരീക്ഷണം ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് വന്നത്, വലുതായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ വെള്ളത്താൽ നിർമ്മി

ക്കപ്പെട്ട സാധനം, അഗ്നിയിലൂടെ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട സാധനം, അങ്ങനെ ഓരോ പ്രകാരത്തിലുള്ള പഞ്ച തത്വങ്ങളാലുണ്ടാക്കപ്പെട്ട സാധനങ്ങളും മനുഷ്യാത്മാക്കളുടെ ജീവിതത്തിൽ അല്പകാലത്തെ സുഖത്തിന്റെ ആധാരങ്ങളാണ്. അപ്പോൾ ഈ തത്വങ്ങളെല്ലാം പരീക്ഷണമെടുക്കും. ഇപ്പോൾ കേവലം വെള്ളത്തിന്റെ കുറവ് മാത്രമാണുണ്ടായത്. പക്ഷേ വെള്ളത്താൽ നിർമ്മിതമായ സാധനം പ്രാപ്തമായില്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥ പേപ്പർ അപ്പോഴാണുണ്ടാകുന്നത്. ഈ പ്രകൃതിയിലൂടെയുള്ള പേപ്പറും സമയത്തിനനുസരിച്ച് ഉണ്ടാകുക തന്നെ വേണം. അതിനാൽ ദേഹിക പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ആസക്തി അഥവാ ആധാരത്തിൽ നിന്നു പോലും നിരാധാരമായിരിക്കണം. ഇപ്പോൾ ഓരോ സാധനങ്ങളും നല്ല രീതിയിൽ പ്രാപ്തമാണ്, യാതൊരു കുറവുമില്ല. എന്നാൽ സാധനങ്ങളുണ്ടായിട്ടും, സാധനങ്ങളെ പ്രയോഗത്തിലേക്ക് കൊണ്ടു വന്നും, യോഗത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഒരിക്കലും ഇളകരുത്. യോഗിയായി പ്രയോഗിക്കണം - ഇതിനെയാണ് നിർമ്മോഹിയെന്നു പറയുന്നത്. സാധനങ്ങളില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ നിർമ്മോഹിയാകേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. എന്നാൽ സാധനം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടും നിമിത്ത മാത്രം. അനാസക്തരൂപത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുക, ഇച്ഛ മൂലമോ അഥവാ നല്ലതായതു കൊണ്ടോ മാത്രമല്ല ഉപയോഗിക്കേണ്ടത്. - ഇത് പരിശോധിക്കൂ. എവിടെ ഇച്ഛയുണ്ടോ, അവിടെ എത്ര തന്നെ പ്രയത്നിച്ചാലും ഇച്ഛ നല്ലതാകുവാൻ അനുവദിക്കില്ല. പരീക്ഷയുടെ സമയത്ത് പ്രയത്നിക്കുന്നതിൽ തന്നെ സമയം ചിലവഴിക്കുന്നു. താങ്കൾ സാധനയിലിരിക്കുവാൻ പ്രയത്നിക്കും, എന്നാൽ സാധനം താങ്കളെ ആകർഷിക്കുന്നു. താങ്കൾ യുദ്ധം ചെയ്ത് പ്രയത്നിച്ചു, സാധനങ്ങളുടെ ആകർഷണത്തെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ പ്രയത്നിക്കുന്നു എങ്കിൽ യുദ്ധത്തിന്റെ മൽപ്പിടത്തത്തിൽ തന്നെ പരീക്ഷണത്തിൽ തന്നെ സമയം ചിലവഴിക്കുന്നു. റിസൾട്ടിൽ എന്തായിത്തീരുന്നു? ഉപയോഗത്തിലേക്ക് വരുന്ന സാധനങ്ങൾ സഹജയോഗി സ്ഥിതിയെ ചഞ്ചലപ്പെടുത്തി. പ്രകൃതിയുടെ പേപ്പർ ഇനിയും വളരെ വേഗത്തിൽ വരുക തന്നെ ചെയ്യും. അതിനാൽ ആദ്യം തന്നെ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ വിശേഷ ആധാരം - കഴിക്കുക, കുടിക്കുക, നടക്കുക, വസിക്കുക, സമ്പർക്കത്തിലേക്ക് വരുക. ഇവ എല്ലാത്തിനെയും പരിശോധിക്കൂ, ഇവയിലേതെങ്കിലും കാര്യം സൂക്ഷ്മത്തിൽ പോലും വിഘ്നരൂപമാകുന്നില്ലല്ലോ? ഇപ്പോൾ മുതൽക്ക് ട്രയൽ ചെയ്യൂ. പരീക്ഷ വരുന്ന സമയത്തല്ല ട്രയൽ നടത്തേണ്ടത്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അപ്പോൾ തോൽവി സംഭവിക്കാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ട്.

യോഗസ്ഥിതി അർത്ഥം പ്രയോഗത്തിലേക്ക് വന്നും നിർമ്മോഹി സ്ഥിതി. സഹജയോഗത്തിന്റെ സാധന, സാധനങ്ങളുടെ മേൽ അർത്ഥം പ്രകൃതിയുടെ മേൽ വിജയം പ്രാപ്തമാക്കണം. ഇങ്ങനെയൊരിക്കലും ഉണ്ടാകരുത്, ഇതു കൂടാതെ പിന്നെയും മുന്നേറാൻ സാധിക്കും, എന്നാൽ ഈ സാധനം കൂടാതെ ഒരിക്കലും ജീവിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക് വരരുത്. അതിനാലാണോ എന്റെ സ്ഥിതി ചഞ്ചലപ്പെട്ടത്. ഇതിനെയും നിർമ്മോഹി ജീവിതം എന്ന് പറയില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള സിദ്ധി പ്രാപ്തമാക്കൂ, താങ്കളുടെ സിദ്ധിയിലൂടെ അപ്രാപ്തിയുള്ളവർക്കു പോലും പ്രാപ്തിയുടെ അനുഭൂതിയുണ്ടാകണം. എങ്ങനെയാണോ സ്ഥാപനയുടെ ആരംഭകാലത്തിൽ ആസക്തിയുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് പരിശോധിക്കാൻ ഇടയ്ക്കിടെ പ്രോഗ്രാമുകൾ വെച്ചിരുന്നു. 15 ദിവസം കേവലം ഉണക്ക റൊട്ടിയും മോരും മാത്രം കഴിപ്പിച്ചില്ലേ... ഗോതമ്പ് ഉണ്ടായിട്ടും ഈ ട്രയൽ നടത്തിയിരുന്നു. എങ്ങനെയുള്ള അസുഖമുള്ളവരാണെങ്കിലും 15 ദിവസം ഈ ഭോജനം തന്നെ കഴിച്ചോളണം. എന്നാൽ ഇത് കഴിച്ചതിലൂടെ ആർക്കും തന്നെ അസുഖം വന്നില്ലല്ലോ. ആസ്ത്മയുടെ അസുഖമുള്ളവർക്കു പോലും അത് ശരിയായി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർക്ക് ലഹരിയുണ്ടായിരുന്നു, ബാപ്റ്റാദയാണ് ഈ പ്രോഗ്രാം നൽകുന്നതെന്ന്. ഭക്തിയിൽ പറയാറുണ്ടല്ലോ വിഷം പോലും അമൃതായി എന്ന്. ഇത് മോരായിരുന്നു. നിശ്ചയവും ലഹരിയും ഓരോ പരിതസ്ഥിതിയിലും വിജയിയാക്കി മാറ്റുന്നു. അപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള പരീക്ഷണവും വന്നേക്കും, ഉണക്ക റൊട്ടി കഴിക്കേണ്ടതായി വരും. ഇപ്പോഴാണെങ്കിൽ സാധനങ്ങളുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ചിലർ പറയും - ഞങ്ങൾക്ക് പല്ലുകൊണ്ട് ചവക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല, ദഹിക്കുന്നില്ല എന്നൊക്കെ. എന്നാൽ പരീക്ഷണ സമയത്ത് എന്തു ചെയ്യും? എപ്പോഴാണോ നിശ്ചയവും ലഹരിയും, യോഗത്തിന്റെ സിദ്ധിയുടെ ശക്തിയുമുള്ളത് അപ്പോൾ ഉണക്ക റൊട്ടി പോലും സോഫ്റ്റ്(പഞ്ഞിപോലെ)ആയിരിക്കും. ഒരിക്കലും പരിഭ്രമിക്കേണ്ടതായി വരില്ല. താങ്കൾ സിദ്ധി സ്വരൂപത്തിന്റെ സ്ഥിതിയിലിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആർക്കും താങ്കളെ പരവശപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കില്ല. ഹറിയോഗികളുടെ മുന്നിൽ പോലും സിംഹം പുച്ചയെപ്പോലെയാകുന്നു. പാമ്പ് കളിക്കോപ്പാകുന്നു. അപ്പോൾ താങ്കൾ സഹജ രാജയോഗികൾ, സിദ്ധി സ്വരൂപ ആത്മാക്കൾക്ക് ഇതൊന്നും തന്നെ വളരെ വലിയ കാര്യമൊന്നുമല്ല. നിങ്ങളുടെ പക്കൽ സാധനങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ സൗകര്യങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാം, പക്ഷേ സമയത്തിനനുസരിച്ച് ചതിക്കാതിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കൂ. പരിതസ്ഥിതി സ്ഥിതിയെ താഴേക്കു കൊണ്ടുവരാതിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കൂ. ദേഹിക സംബന്ധത്തിൽ നിന്നും നിർമ്മോഹിയാകുവാൻ സഹജമാണ്, എന്നാൽ ദേഹിക പദാർത്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും നിർമ്മോഹിയാവുക - ഇതിൽ വളരെയേറെ ശ്രദ്ധ ആവശ്യമാണ്.

(4) പഴയ സ്വഭാവ-സംസ്കാരങ്ങളിൽ നിന്നും നിർമ്മോഹി. പഴയ ദേഹിക സ്വഭാവ-സംസ്കാരങ്ങൾ വളരെയധികം കടുത്തതാണ്. മായാജീത്താകുന്നതിൽ ഇതും വളരെ വലിയ വിഘ്നരൂപമാകുന്നു. പല തവണ

ബാപ്റ്റിസം കാണുന്നുണ്ട്, പഴയ സ്വഭാവ-സംസ്കാരമാകുന്ന സർപ്പം നശിക്കുന്നു, എന്നാൽ സർപ്പം പോയ വഴിയിലുള്ള രേഖ അവശേഷിക്കുന്നു. ഇത് സമയത്തിനനുസരിച്ച് നമ്മെ ചതിക്കുന്നു. ആ കടുത്ത സ്വഭാവ സംസ്കാരങ്ങൾ പല തവണ മായയിൽ വശപ്പെടുത്തുന്നു, ഇതിലൂടെ തെറ്റിനെ പോലും തെറ്റാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. തിരിച്ചറിവിന്റെ ശക്തി പോലും നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഇതിൽ നിന്നുപോലും നിർമ്മോഹിയാ കണം - ഈ കാര്യവും നല്ല രീതിയിൽ പരിശോധിക്കൂ. തിരിച്ചറിവിന്റെ ശക്തിയും സമാപ്തമാകുകയാണെങ്കിൽ ഒരു നൂണയ്ക്കു പിറകെ ആയിരം നൂണുകൾ, തന്റെ കാര്യത്തെ തെളിയിക്കുവാൻ വേണ്ടി പറയേണ്ടതായി വരുന്നു. അത്രയും പരവശപ്പെടുന്നു. സ്വയത്തെ സത്യമാണെന്നു തെളിയിക്കുന്നതും - പഴയ സ്വഭാവ-സംസ്കാരത്തിൽ വശപ്പെടുന്നതിന്റെ അടയാളമാണ്. ഒന്ന്, യഥാർത്ഥമായ കാര്യത്തെ സ്വീകരിക്കുക, രണ്ടാമത് സ്വയത്തെ നിർബന്ധപൂർവ്വം തെളിയിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക. നിർബന്ധപൂർവ്വം തെളിയിക്കുന്നവർക്ക് ഒരിക്കലും സിദ്ധിസ്വരൂപമാകുവാൻ സാധിക്കില്ല. അതിനാൽ പരിശോധിക്കൂ, ഏതെങ്കിലും പഴയ സ്വഭാവ-സംസ്കാരങ്ങൾ അംശത്തിൽ പോലും ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ലല്ലോ. മനസ്സിലായോ? ഈ നാലു കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും ആരാണ് നിർമ്മോഹിയായിത്തീരുന്നത്, അവരെയാണ്, ബാബയുടെയും പരിവാരത്തിന്റെയും പ്രിയപ്പെട്ടവർ എന്നു പറയുന്നത്. ഇതുപോലെ കമലാസനധാരിയായി മാറിയോ? ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത്, അച്ഛനെ അനുകരിക്കുക. ബ്രഹ്മാബാബയും കമലാസനധാരിയായതിനാലാണ് നമ്പർവൺ ബാബയ്ക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട സന്താനമായത്, ബ്രാഹ്മണരുടെ പ്രിയപ്പെട്ടതായത്. വ്യക്തരൂപത്തിലാണെങ്കിലും, അവ്യക്തരൂപത്തിലാണെങ്കിലും, ഇപ്പോഴും ബ്രാഹ്മണരുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും എന്താണ് പുറത്തേക്ക് വരുന്നത്? നമ്മുടെ ബ്രഹ്മാബാബ. അല്ലാതെ ഞങ്ങൾ സാകാരത്തിൽ ബ്രഹ്മാവിനെ കണ്ടിട്ടില്ല എന്നല്ലോ പറയുന്നത്, കണ്ണുകളിലൂടെ കണ്ടിട്ടില്ല.... എന്നാൽ ഹൃദയത്തിലൂടെ കണ്ടു, ബുദ്ധിയാകുന്ന ദിവ്യ നേത്രത്തിലൂടെ കണ്ടു, അനുഭവം ചെയ്തു, ഓരോ ബ്രാഹ്മണരും ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും പറയുന്നു - എന്റെ ബ്രഹ്മാബാബ. ഇതാണ് സ്നേഹത്തിന്റെ അടയാളം. നാലു കാര്യങ്ങളുടെ ഈ നിർമ്മോഹി അവസ്ഥയാണ്, വിശ്വത്തിനു തന്നെ പ്രിയപ്പെട്ടതാക്കിയത്. ഇതുപോലെ നാനാവശത്തു നിന്നും നിർമ്മോഹിയും സർവ്വരുടെയും പ്രിയപ്പെട്ടതുമായിത്തീരണം. മനസ്സിലായോ? ഗുജറാത്ത് സമീപത്താണല്ലോ. അപ്പോൾ അച്ഛനെ അനുകരിക്കൂ. സ്ഥാനത്തിലും സ്ഥിതിയിലും സമീപത്തുള്ളവരാകൂ. ഇതാണ് വിശേഷത. ബാപ്റ്റിസം സദാ കുട്ടികളെക്കണ്ട് ഹർഷിതരാകുന്നു. ശരി.

നാനാഭാഗത്തുള്ള കമലാസനധാരി, വേറിട്ടതും പ്രിയപ്പെട്ടതുമായ ബാബയുടെ മക്കൾക്ക്, സദാ മായാജീത്ത് പ്രകൃതി ജീത്ത് വിശേഷാൽമാക്കൾക്ക്, സദാ അച്ഛനെ അനുകരിക്കുന്ന വിശ്വസ്തരായ കുട്ടികൾക്ക്, ബാപ്റ്റിസമയുടെ സ്നേഹ സമ്പന്നമായ സ്നേഹ-സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

മധുബനിലേക്ക് എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുള്ള സേവാധാരി സഹോദരീ-സഹോദരങ്ങളുമായുള്ള അവിഷ്കൃത ബാപ്റ്റിസമയുടെ സംഭാഷണം -

എത്രസമയം മധുബനിൽ സേവനം ചെയ്തോ, അത്രയും സമയം നിരന്തരം യോഗത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്തോ? യോഗം വെണ്ഡിക്കപ്പെടുന്നില്ലല്ലോ? മധുബനിൽ സേവാധാരിയാവുക അർത്ഥം, നിരന്തരയോഗി, സഹജയോഗി സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുകയാണ്. ഈ കുറച്ചു സമയത്തേക്കുള്ള അനുഭവം തന്നെ സദാ സ്മരണയുണ്ടാകുമല്ലോ. എപ്പോൾ ഏതെങ്കിലും പരിതസ്ഥിതി വരികയാണെങ്കിൽ മനസ്സുകൊണ്ട് മധുബനിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുക. അപ്പോൾ മധുബൻ നിവാസിയായതിലൂടെ പരിതസ്ഥിതി അഥവാ സമസ്ത സമാപ്തമാകുന്നു. താങ്കൾ സഹജയോഗിയായിത്തീരുന്നു. സദാ തന്റെ ഈയൊരു അനുഭവത്തെ കൂടെവെക്കണം. അപ്പോൾ ഈ അനുഭവത്തെ സ്മരിക്കുന്നതിലൂടെ ശക്തി നിറയുന്നു. സേവനത്തിന്റെ പ്രാപ്തി അവിനാശിയാണ്. ശരി. അവസരം ലഭിക്കുന്നതും ചെറിയ കാര്യമൊന്നുമല്ല, വളരെ വലിയ അവസരമാണ് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്.

സേവാധാരി അർത്ഥം സദാ ബാബയ്ക്ക് സമാനം നിമിത്തമായിരിക്കുന്നവർ, വിനയത്തോടെയിരിക്കുന്നവർ. വിനയം തന്നെയാണ് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ സഫലതയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗം. ഏതൊരു സേവനത്തിലും സഫലതയ്ക്കുള്ള സാധനയാണ് വിനയഭാവം, നിമിത്തഭാവം. അപ്പോൾ ഈ വിശേഷതകളിലൂടെയാണോ സേവനം ചെയ്തത്? ഇങ്ങനെയുള്ള സേവനത്തിൽ സദാ സഫലതയുമുണ്ട്, സദാ ആനന്ദവുമുണ്ട്. സംഗമയുഗത്തിലെ ആനന്ദം ആഘോഷിച്ചതിനാൽ സേവനം, സേവനമായി തോന്നിയില്ല. എങ്ങനെയാണോ ആരെങ്കിലും മല്ലയുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോൾ ആനന്ദത്തോടെ കളിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി ചെയ്യുന്നത്. അതിൽ ക്ഷീണമോ വേദനയോ ഉണ്ടാകില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മനോരഞ്ജനമെന്നു മനസ്സിലാക്കി ചെയ്യുന്നു, ആനന്ദം അനുഭവിക്കുവാൻ ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ അഥവാ സത്യമായ സേവാധാരിയുടെ വിശേഷതയോടെ സേവനം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, ഒരിക്കലും ക്ഷീണം അനുഭവപ്പെടുകയില്ല. മനസ്സിലായോ? സദാ ഇങ്ങനെ അനുഭവപ്പെടുന്നു, ഇത് സേവനമല്ല, കളി കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ ഏതൊരു

സേവനം ചെയ്യുകയാണെങ്കിലും ഈ രണ്ട് വിശേഷതകളിലൂടെ സഫലത പ്രാപ്തമാക്കി കൊണ്ടിരിക്കണം. ഇതിലൂടെ സദാ സഫലതാ സ്വരൂപരായിത്തീരുന്നു. ശരി.

(2) സത്യമായ തപസ്വ സദാ കാലത്തേക്ക് സത്യമായ സ്വർണ്ണത്തിനു സമാനമാകുന്നു. ഇതിൽ ലേശം പോലും കലർപ്പുണ്ടാകില്ല. തപസ്വ സദാ ഓരോരുത്തരെയും ഇത്രയ്ക്ക് യോഗ്യരാക്കി മാറ്റുന്നു, ഇതിലൂടെ കുടുംബത്തിലും സഫലതയുണ്ടാകുന്നു, പ്രാപ്തി നേടുന്നതിലും സഫലതയുണ്ടാകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള തപസ്വിയായി മാറിയോ? തപസ്വ ചെയ്യുന്നവരെയാണ് രാജയോഗി എന്ന് പറയുന്നത്. അപ്പോൾ താങ്കളെല്ലാവരും രാജയോഗികളാണ്. എപ്പോഴെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും പരിതസ്ഥിതിയിൽ പെട്ട് ചഞ്ചലപ്പെടുന്നവരല്ലേ? അപ്പോൾ സ്വയത്തെ സദാ ഈ രീതിയിൽ പരിശോധിക്കൂ. പരിശോധിച്ചതിനു ശേഷം പരിവർത്തനം കൊണ്ടു വരു. കേവലം പരിശോധിക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രം ഹൃദയനൈരാശ്യം ഉണ്ടാകുന്നു. അവർ ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നു, എന്നിൽ ഈ കുറവുകളുണ്ട്, ഈ കുറവുകളുണ്ട്... ശരിയാകുമോ ഇല്ലയോ എന്ന് അറിയില്ല... അതിനാൽ പരിശോധിക്കൂ, അതിനോടൊപ്പം പരിവർത്തനവും കൊണ്ടുവരു. ദുർബലതയിൽ സമയം വ്യർത്ഥമായി എന്ന് മനസ്സിലാക്കൂ, എന്നാൽ സമയത്തിനനുസരിച്ച് കർത്തവ്യം ചെയ്യുന്നവർക്ക് സദാ വിജയം തന്നെയാണ്. അപ്പോൾ സദാ വിജയി ശ്രേഷ്ഠ ആത്മക്കളാണോ? എല്ലാവരും ശ്രേഷ്ഠരാണോ അതോ നമ്പർവൈസാണോ? അഥവാ നമ്പർ ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, എല്ലാവരും ഏത് നമ്പറിലാണെന്നു ചോദിച്ചാൽ, നമ്പർ വൺ എന്നല്ലേ പറയൂ... എന്നാൽ എല്ലാവരും നമ്പർ വണ്ണാകില്ലല്ലോ? നമ്പറൺ ഒന്നുമാത്രമല്ലേ ഉണ്ടാകൂ. എന്നാൽ എല്ലാവർക്കും ഫസ്റ്റ് ഡിവിഷനിലേക്ക് വരാൻ സാധിക്കും. ഫസ്റ്റ് നമ്പർ ഒന്നു മാത്രമേയുണ്ടാകൂ, എന്നാൽ ഫസ്റ്റ് ഡിവിഷനിലേക്ക് അനേകർക്ക് വരാൻ സാധിക്കുന്നു. അതിനാൽ എല്ലാവരും ഫസ്റ്റ് നമ്പറിലേക്കും വരുന്നു. രാജസിംഹാസനത്തിൽ ഒരാൾ മാത്രമേ ഇരിക്കൂ, എന്നാൽ കൂടെയും ധാരാളം പേർ ഉണ്ടാകുമല്ലോ. അപ്പോൾ രാജകീയ കുടുംബത്തിലേക്ക് വരുന്നതും രാജ്യാധികാരിയായി മാറുന്നതിന് സമാനമാണ്. അപ്പോൾ ഫസ്റ്റ് ഡിവിഷൻ അർത്ഥം നമ്പർവണ്ണിലേക്ക് വരാനുള്ള പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യൂ. ഇപ്പോഴും രണ്ടു-മൂന്നു പേരുടെയല്ലാതെ മറ്റൊരു സ്കീറ്റും ഉറപ്പായിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ ആർ എത്ര പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും. ബാപ്റ്റിസം നേരത്തെ തന്നെ കേൾപ്പിച്ചിരുന്നു, ഇപ്പോൾ ലേറ്റായെങ്കിലും(വൈകി), ടുലേറ്റ്(ഒരുപാട് വൈകിയില്ല) ആയിട്ടില്ല. അതിനാൽ എല്ലാവർക്കും മുന്നേറാനുള്ള അവസരമുണ്ട്. വിജയിച്ച് വണ്ണിലേക്ക് വരാനുള്ള അവസരമുണ്ട്. അപ്പോൾ സദാ ഉണർവ്വിലും ഉത്സാഹത്തിലുമിരിക്കണം. അല്ലാതെ ഇങ്ങനെയല്ല - മറ്റാരെങ്കിലും നമ്പർ വണ്ണിലേക്ക് വന്നോട്ടെ, എനിക്ക് രണ്ടാം നമ്പറിലേക്ക് വന്നാലും കുഴപ്പമില്ലെന്ന് ചിന്തിക്കരുത്. ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നവർ ദുർബല പുരുഷാർത്ഥികളാണ്. താങ്കളെല്ലാവരും തീവ്ര പുരുഷാർത്ഥികളല്ലേ ? ശരി.

വരദാനം - വിവേകശാലിയായി മൂന്നു പ്രകാരത്തിലുള്ള സേവനവും ഒപ്പത്തിനൊപ്പം ചെയ്യുന്ന സഫലതാമൂർത്തിയായി ഭവിയ്ക്കട്ടെ.

വർത്തമാന സമയത്തിനനുസരിച്ച് മനസാ-വാചാ-കർമ്മണാ മൂന്നു പ്രകാരത്തിലുള്ള സേവനവും ഒപ്പത്തിനൊപ്പം നടക്കണം. വാചാ സേവനം അഥവാ കർമ്മണാ സേവനത്തോടൊപ്പം മനസാ ശുഭ സങ്കല്പം അഥവാ ശ്രേഷ്ഠ വൃത്തിയിലൂടെ സേവനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കൂ എന്നാൽ ഫലം പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വാണിയിൽ ശക്തി നിറയണമെങ്കിൽ, മനസാ ശക്തിശാലിയായിത്തീരണം. ഇല്ലെങ്കിൽ പണ്ഡിതനെ പോലെയാകുന്നു. അതായത് തത്തമ്മയെ പോലെ പഠിച്ച് അതിനെ മനപ്പാഠമാക്കി ആവർത്തിക്കുന്നു. ജ്ഞാനികൾ അർത്ഥം വിവേകശാലികൾ. മൂന്നു പ്രകാരത്തിലുള്ള സേവനവും ഒപ്പത്തിനൊപ്പം ചെയ്യുന്നവർ തന്നെയാണ് സഫലത പ്രാപ്തമാക്കുന്നവർ.

സ്തോഗൻ - തന്റെ വാക്ക്, കർമ്മം, ദൃഷ്ടിയിലൂടെ, ശാന്തി, ശക്തി, സന്തോഷത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്തിക്കുക തന്നെയാണ് മഹാനാത്മാക്കളുടെ മഹാനത.